210. številka. Ljubljana, v četrtek 13. septembra. XXI. leto, 1888.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(II. seja dne 13. septembra 1888.)

Seja prične ob ½11. uri. Prečita se in odobri zapisnik zadnje seje. Deželni glavar naznanja, da je deželnega zbora sklep, da se obdači vino, vinski mošt in meso, dobil najvišje potrjenje.

Izmej mnogih došlih prošenj, izroči se prošnja odbora za Vodnikov spomenik finančnemu odseku, isto tako prošnja gospoda Dežmana, naj se podpirajo znanstvene izdaje muzejskega društva.

Poslancu baronu Alfonzu Cojzu dovoli se dopust 14 dnij.

Poslanec prof. Šuklje stavi nujni predlog:

Z ozirom na to, da je ona številka dež. zak., v kateri se razglaša dodatni davek na žganje izšla stoprav 30. avgusta, ter da dotično oznanilo c. kr. finančnega ravnateljstva za Kranjsko nič ne omenja o terminu za prošnje, zadevajoče se plačilnih obrokov, da je torej udeležencem absolutno nemogoče bilo, pravočasno seznaniti se z uveti, pod katerimi država dovoljuje primerne obroke za plačevanje tega dodatnega davka, naprosi se visoka deželna vlada, da kar nemudoma in po najkrajšem potu od visokega finančnega ministerstva izprosi:

a) rok pismenim prošnjam za primerne obroke pri dodatnem davku raztegne se lastnikom žganih opojnih pijač, narejenih iz sadja, jagod, korenin, tropin in vinskih drožij, na Kranjskem do 15. oktobra 1888 inkluzivno.

b) mej tem časom ustavi se na Kranjskem izterjanje dodatnega davka pri lastnikih žganjih opojnih pijač.

Ko je govornik dokazoval nujnost in jo je zbor priznal, utemeljuje poslanec prof. Šuklje v daljšem govoru svoj predlog, katerega tudi Pfeifer toplo podpira.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da se bistveno ne protivi nujnemu predlogu poslanca Šukljeja, da pa ne more pritrditi vsem trditvam, katere so se naglašale v tej zadevi. Oddalo se je „oznanilo“ že prej slovenskim listom, tako da je bilo isto že dne 17. avgusta priobčeno v „Slovenskem Narodu“. Nujnost se prizna in seja preneha skoro pol ure, v katerem času obravnava finančni odsek in stavi potem poročevalec finančnega odseka g. Šuklje po daljšem utemeljevanji predlog, kakor smo istega že popravljenega po finančnem odseku prej objavili. Dežman ugovarja, da bi se nasvet takoj vsprejel. Treba bi bilo vender povabiti k seji finančnega odseka organe finančnega ravnateljstva, kajti to je prvi slučaj, da se tako važna zadeva tako hitro reši.

Deželni glavar dr. Poklukar naglaša, da deželni opravilni red nikakor ni žaljen po tem, da je finančni odsek takoj sklenil odobriti nasvet gosp. poslanca Šukljeja, ker treba je, da se o tej važni stvari hitro odloči. Poročevalec Šuklje odgovarjajoč Dežmanu pravi, da, ako se danes o stvari ne sklene, je v obče zakasnjena, tedaj se priporoča, da se že danes predlog finančnega odseka odobri, čemur zbor tudi z veliko večino pritrdi.

Volitev poslanca kranjske kupčijske in obrtnijske zbornice, katera je izvolila poslancem svojega predsednika J. Kušarja, se brez ugovora po nasvetu poročevalca Murnika odobri.

(Konec prih.)

Deželni zbor Tržaški

odprl se je dné 10. t. m. o opoludne. Predsedoval je deželni glavar, župan dr. Rihard Bazzoni, vlado je zastopal vladni svètnik vitez Rinaldini.

Deželni glavar predstavi zboru gosp. vladnega zastopnika ter zakliče trikratni „živio“ Njega velečastvu cesarju.

V svojem govoru omenja, da se je letos odprl deželni zbor prej, kakor navadno, kajti od zadnjega zasedanja preteklo je še le 7½ mesecev; zaradi tega je za sedaj le malo predmetov v posvetovanje. Spomina se zatem izdatnega složnega delovanja poslancev ter izkušene zanesljivosti poročevalcev in izreka nadejo, da so bodo rešile vestno vse predloge, naj si bodo vladne, deželnega odbora ali od strani posameznih poslancev, v interesu mesta in pokrajine. Prosi konečno še vladne podpore ter proglasi zasedanje odprtim.

Vladni zastopnik pozdravi za tem zbor, poudarjajoč iskreno željo, da bi našle temveč odziva besede deželnega glavarja, ker je sedanje zasedanje zadnje v volilnem obroku in ker se imajo vršiti skoro važne gospodarstvene spremembe v Trstu. Želeti je torej, da Tržaški zastopniki delujejo popolnoma sporazumno z vlado. V tej nadeji zagotavlja, da bode vlada rada podpirala delovanje deželnega zbora.

Deželni glavar se zahvali vladnemu zastopniku ter zaključi sejo.

Na mestnem poslopji vihrala je v znamenje odprtja dež. zbora mestna zastava. „Edinost“.

Sokolova petindvajsetletnica.

(Dalje.

Banket.

Banketa, pri katerem je svirala godba Novomeška, udeležilo se je 350 osob. Pri govorih povzel je prvi besedo g. starosta Ivan Hribar ter napil Nj. Vel. cesarju omenjajoč v svojem govoru znanega reskripta, kjer so označene dežele svetovaclavske krone kot biser krone avstrijske, in izreka cesarjevičevega pri zadnjem pohodu v Zagrebu nasproti akademikom Zagrebškim.

Burni „živio-“ in „na zdar“ klici zaorili so po dvorani, godba pa je zasvirala cesarsko pesen, katero je vse stoje pelo.

Gospod Hribar nadaljeval je potem v jeziku češkem in nazdravil Čehom, zatem v jeziku hrvatskem Hrvatom kot jednorodnim bratom in konečno v jeziku slovenskem vsem došlim Slovencem, osobito pa Slovencem iz Koroške, kojih prisotnost, kojih pošteni obrazi nam dajo prepričanje, da Koroška ni izgubljena Slovenstvu in nikdar izgubljena ne bode.

Ves govor gospoda staroste vsprejet bil je z občnim naudušenjem, ki se je poleglo stoprv, ko je jel govoriti

gospod dr. Podlipný. Slovenci in Čehi imamo isto osodo. Za vsak kotiček, za vsako zrnce moramo se boriti z istim sovragom, z Nemcem. Šole naše in vaše so nemške. Vi morate pošiljati svoje sinove na nemške univerze, tudi mi nemamo še popolnega češkega vseučilišča. Zato pa ni treba nikakor obupati, mi bijemo hrabro boj, bili ga bodemo dokler ne dobimo pravic svojih, mi se ne damo! Prihiteli smo kot starejši bratje k vam, vzeli smo soboj Sokole koroške, da jih pripeljemo na vaša vroča srca, in videli smo, da vam nikakor ni treba obupavati. Dokler bode Sokol Ljubljanski tako častno

LISTEK.

Kitajska pravljica.

Za poznanje prosveščenja in mišljenja kacega naroda, so velike važnosti narodne pravljice. Vsaka narodna pravljica naj je še tako olepšana z najbujnejšo domišljijo, vender skriva v sebi neoporekljivo resnico. Fantazija je le okvir za sliko, predstavljajočo nrave, običaje, strasti in filozofijo, ki so lastne kakemu narodu in pisateljem njegovim. Če se tudi Evropci v novejšem času jako zanimajo za Kitaj in prebivalce njegove, vender baš o kitajskih pravljicah malo vedo. V Kitaji izdana je zbirka pravljic Liao Csee, iz katere priobčimo sledečo.

Uslužljivi bog.

Pod blagoslovljeninem nebom Sredine države živel je učenjak Ču; bogovi ga neso bili obdarovali baš s posebno bistrim razumom in dobrim spominom, a mesto tega dali so mu poštenje in pogum.

Nekdaj je Ču piroval v krogu tovarišev svojih, ravno tako učenih, kakor je bil on sam. Pirovanje bilo je v posebnem prostoru, kakeršne najemajo učenjaki in pisatelji blizu templov, da se lahko bavijo s svojim delom v tišini in miru. Naš učenjak želel je pri tej priložnosti pokazati pogum svoj stavil je, da pojde v tempel in prinese podobo podzemeljskega boga in jo postavi na mesto neprisotnega gosta.

Ču se je kmalu vrnil in prinesel podobo.

— Privel sem vam našega bradatega gospoda rekel je, ustopivši.

Vsi so ustali in zmatrali so za dolžnost, da so podajali kozarce z vinom k ustnom gospoda; kmalu so se pa jeli bati predolgega bivanja boga mej njimi in prosili so predrznega tovariša, da naj odnese grdo podobo.

Postavivši boga na prejšnje mesto, rekel je Ču, predno je odšel:

— Odpusti mi, da sem te tako vznemirjal. Stanujem nedaleč od tod in nadejam se, da me pohodiš in tedaj se bodeva pogovarjala.

Drugi dan vrnil se je Ču domu jako pozno. Ravno je hotel ugasniti luč in iti spat, kar zasliši trkanje na duri.

Odprl je. Na pragu je stal bog.

— Oh, nesrečnež! — zaklical je učenjak, — umreti moram! Včeraj sem grdo s teboj ravnal in danes si prišel, da me kaznuješ!

— Ne boj se, smrti! Včeraj si me tako iskreno prosil, da naj pridem k tebi, da sem se odločil, izpolniti željo tvojo, kadar bodem le imel čas.

— Usedi se, gospod, — rekel je veselo malo pomirjeni Ču, sam je šel po vino, ženi je pa ukazal pripraviti večerjo, pa ona je zgrabila moža za vrhnjo obleko in ga ni hotela pustiti, da bi se vrnil, kajti bala se je maščevanja gospodarja podzemeljskega sveta.

Učenjak iztrgal se je ženi in odšel je k strašnemu gostu.

Pri večerji je Ču zvedel, da je bogu ime Luk in da mu je vse znano, kar se je godilo na zemlji od najstarših časov.

S tega časa je bog vedno bolj pogostem prihajal ter učenjak in gospodar podzemeljskega sveta bila sta kaj dobra prijatelja.

Nekdaj je Ču popil izredno dosta vina in pokazal je bogu svoje literarne poskuse, a ta je našel, da so zelo zelo pomankljivi.

Ču, da bi utešil svojo žalost, da se tako obsoja njegovo pisateljevanje, začel je piti bolj nego

vršil svojo zadačo, dokler bode mesto Ljubljana, dokler bodo dame slovenske, dokler bode ves narod slovenski tako vnet za sveto stvar slovenstva, toliko časa ni se treba bati, da ne zasine solnce tudi pred vrata vaša. Zato kličem „na zdar“ Sokolu, mestu, narodnim damam in vsemu narodu slovenskemu!

Naudušeno govorjeni govor segel je vsem do srca, kar so pričali neskončni „živio-“ in „na zdar“-klici.

Zatem govoril je gospod prof. Vambergar. Spominjal se je v svojem govoru raznih bojev z dušmaninom, v kojih so vedno stali Slovenci in Hrvatje drug poleg drugega, spominjal se je nadalje kulturnega dela, koje jim je bilo skupno. Ilirska doba združila je Slovence in Hrvate. Tudi telovadstvo druži jih in telovadstvo je on moment, ki vzdržuje narod, ki ga varuje pogina, kar nam najbolje priča zgodovina. Zato nazdravlja telovadstvu. (Živio! Na zdar!)

Gosp. podstarosta Sokolu Ljubljanskemu Srečko Nolli napil je mestu Ljubljanskemu in njega vodstvu, koja oba sta bila našemu Sokolu vedno naklonjena. (Živio! Slava!)

Odgovarjal je g. župan Graselli, kot zastopnik mesta, torej one korporacije, katere so, kakor kaže zgodovina vedno bile boj za svobodo. Svoboda bila je mestom vedno glavni cilj. V dobi, ko je jela svitati narodom avstrijskim svoboda, porodila so se društva Sokolska. Leta 1848. bali so se telovadca, ali niso se bali njegove telesne moči, temveč poznajoč izrek: mens sana in corpore sano“ bali so se duha Sokolskega, ki je kot sad svobode razširjal in krepil jo. Radi tega se Sokola morebiti že dandanes nekateri boje. A i mesto Ljubljana bilo je, kakor vsa mesta, od nekdaj za svobodo, zato nazdravlja on državljanski svobodi. (Burno odobravanje.)

Na to poprime besedo gospod dr. Tavčar, katerega govor vzbudil je obče, gromovito odobravanje in nezmerno naudušenje. Govoril je blizu tako-le:

„Slavna gospoda! Dohitela me je izredna čast, da mi je napiti, Ljubljanskemu Sokolu, kojega petindvajsetletnico slavimo danes. Ne more biti moja naloga, razpravljati Vam na dolgo in široko zaslug, katere si je steklo častito društvo v teku pet in dvajsetletnega obstanka svojega. Vse to popisalo je spretno pero, vse to Vam je znano, ker se samo v spomin sili, ker je z jasnimi črkami zapisano v kratkej zgodovini slovenskega narodnega napredka. Troje pa se mi zdi važno, da se naglaša. Odkar obstoji društvo, od tedaj zasledujejo ga naši politični nasprotniki z nenaravnim svojim sovraštvom. Odkar se naš Sokol razvija, od tedaj ga ni narodnega znaka, ki bi ga naše popačeno nemštvo bolj ne sovražilo, nego sovraži rudečo obleko naših Sokolov. Če slavi društvo ta ali oni praznik, potem so ga obsipali in ga naši nasprotniki še obsipljejo z najpodlejšimi psovkami, potem so ti nasprotniki razburjeni, razkačeni in razlušeni, da pozabijo vso spodobnost in da sipajo na vse strani umazani svoj strup, ki pa le na nje same pada, ne da bi v ti slovenski deželi kaj škode napravljal. To psovanje in nespodobno napadanje je sicer živ dokaz onemoglosti, na kateri boleha naša, tako imenovana kulturna stranka v ti kronovini, in na kateri bode konečno tudi v gospodu zaspala. Ali to sovraštvo je pa na drugo stran prav zelo znamenito. Ti slabotni in onemogli Nemci črte Vas, bratje Sokoli, ker predobro vedo, da je Vaše društvo tako rekoč kristal, s katerega se odcvita tisto, kar mora Slovencu vedno najprvo, največji in najdražji biti, to je čista in neskaljena narodna zavest. In v resnici, odkar deluje društvo, ni je bilo narodne zadeve, da bi se je bratje Sokoli ne bili poprijeli s celim plamtečim srcem, ni ga bilo narodnega težnja, za katerega bi Vi, bratje Sokoli, ne bili prekipili v tisti žaroviti ljubezni, ki je izvir čisti in neskaljeni narodni zavesti, in ki nam Slovencem daje jedino poroštvo, da bodemo s trdnim uporom prebili viharje burne prihodnjosti. Vi, bratje Sokoli, bili ste oznanovalci te narodne zavesti ne samo v posameznih trenutkih, pač pa celih pet in dvajset let, neprestano, očitno in brez strahu. ;Zategadel Vas sovražijo naši politični nasprotniki, zategadel pa se sme tudi reči, da danes, ko slavimo petindvajsetletnico Vašega društva, slavimo v prvi vrsti tudi zmagonosno idejo slovenske narodne zavesti, ki je v teku zadnjih petindvajset let razburjeni vodi jednako prestopila bregove, tako, da napolnuje od dneva do dneva več src slovenskih. To je, kar sem hotel najprej razglasiti! (Dalje prih.)

---

po navadi in jednoč sam ni vedel, kako ga je potegnil. Nakrat je zapazil na glavi neko hudo bolečino, od katere se je prebudil. Pokazalo se je, da je sedel Luk pri njem na postelji, razrezal mu lobanjo v dve polovici in iž nje pobral možjane.

— Mari sem ti kaj hudega naredil! — zaklical je prestrašen Ču. — Zakaj si me razmesaril?

— Ne boj se, — rekel je Luk, — hočem samo premeniti tvoje možjane.

In res je bog učenjaku del v glavo druge možjane; zatisnil lobanjo, jo prevezal; in, čudno, pri tej operaciji ni bilo videti niti kaplje krvi.

Ko je vse dovršil, kakor mora biti, pokazal je Luk učenjaku njegove prejšnje možgane.

— Vidiš — rekel je — da nesi mogel dobro pisati, prihajalo je od tod, ker so vse luknje v možjanih bile zamašene; posrečilo se mi je danes izmej desetih milijonov ujetnikov na podzemeljskem svetu najti človeka z rednimi možjani, in vzel sem mu jih za tebe, in sedaj pa moram hiteti domov, da denem tvoje možjane v prazno glavo.

Izginil je. Drugi dan je Ču čutil, da ima dosti več uma in boljši spomin. (Konec prih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. septembra.

Besedam vrhovnega deželnega maršala kneza Lobkovica v **češkem deželnem zboru** pripisuje „Politik“ veliko važnost. Ta list pravi, da bodo Nemci pač spoznali, da knez ni izražal le svojega privatnega mnenja, tudi ne le nazorov deželnega zbora ali vlade, katera je danes, a je jutri morda ne bode, temveč voljo one odločilne oblasti, katera se ne meni za strankarstvo, temveč razvoju stvarij v naši državi z višjega svetovnozgodovinskega stališča predpisuje pot in ga po svojih najboljših močeh reguluje.

V **gališkem deželnem zboru** bila je dolga debata o predlogu, da bi se premenil cestni zakon, zaradi katerega so bili že nemiri v deželi. Ta cestni zakon naklada kmetom razmerno večja bremena nego graščakom. Rusinski poslanci zagovarjali so predlog in zahtevali, da se obravnava predloži na drugo sejo, ker je baš ta dan mnogo rusinskih poslancev manjkalo. Večina je pa sklenila, da se predlog izroči deželnemu odboru, da bode še mnogo stvarij poizvedel. Na ta način se je ta stvar zopet za nekaj časa zavlekla v prid veleposestnikom in v škodo kmelom.

Vnanje države.

Kraljica **srbska** v svojem ugovoru proti kraljevej zatožbi zaradi ločitve zakona kaj odločno poudarja, da morajo njo povabiti k obravnavi, kajti to zahtevajo zakoni srbski. Ko bi se pa ločitev sklenila v njeni odsotnosti, je pa ona ne bode priznala. To je pa jako ostrašilo kralja in zaradi tega je ukazal, da se ta zadeva odloži za tri mesece. Če kraljica ne prizna ločitve, bode velik del, morda velika večina srbskega naroda je zmatrala še nadalje za kraljico in to bi utegnilo za kralja biti še nevarno.

Risova, ki je v svojem listu razžalil **bolgarskega** kneza, so obsodili v dveletno ječo. S tako ostrim postopanjem hoče vlada ostrašiti opozicijo, da bi se ne upala rovati proti knezu. Tajiti se ne da, da je dosedaj njeno postopanje bilo uspešno. Ker ima ovaduhe po vsej deželi, se nikdo ne upa ničesar storiti proti vladi, kajti boji se, da ga zapró ali pa celo proglasé za roparja in ustrelé.

Ruski minister notranjih zadev poklical je v Peterburg estlandskega predvoditelja dvorjanstva in mu razložil, da vlada nikakor ne misli v pribaltijskih pokrajinah nastavljati ruskih policistov. Vladna želja je, da vsa višja policijska mesta dobé domačini, nižje policijsko osobstvo bodo pa popolnem svobodno izbirali višji policijski funkcijonarji. Minister je poprosil predvoditelja plemstva, da naj mu naznani vse sposobne osobe za višjo policijsko službo, da bode iž njih izbral višje policijske uradnike. V kratkem bode pa minister pozval predvoditelja livlandskega in kurlandskega plemstva, da naznanita sposobne osobe za višja policijska mesta. Po tem takem se v policijskih zadevah ne bode dosti premenilo. Policijske uradnike bode res imenovala vlada, a če se bode ozirala na predloge predvoditeljev plemstva, bode imenovala same Nemce, ki bodo potem tlačili druge narodnosti. Preorganizacije pribaltijskih provincij se v Rusiji ne upajo izvesti. Semtertja se kaj malega stori, a oblast pa še vedno imajo v rokah nemški baroni. Že več nego deset let se govori o preorganizaciji uprave v teh deželah. Zaradi tega popisalo se je mnogo papirja, senat je že imel mnogo posvetovanj, bilo je že več komisij, a nemški baroni so že vselej vedeli stvar preprečiti. V Rusiji je dosedaj nemška stranka imela velik upliv in tudi pod sedanjim carjem nemški upliv, ki je že mnogo škodoval Rusiji, ni uničen, če tudi je bolj omejen. Da je temu tako, pokazalo (se je zopet, ko se je objavil nov učni red za realke. Nemčina je po vseh realkah obširne ruske državne obligatni predmet. — Ruska vlada hoče nekoliko omejiti borzne spekulacije. Pred vsem hoče huje na prste stopati goljufljivim spekulantom, ki brez denarja otvarjajo bančne komptoire, da le ljudi za kaj opeharijo. Zahtevali bodo za naprej od lastnikov tacih podjetij kavcije najmanj 15.000 rubljev. Židovski listi že tožijo zaradi tega, kajti največ so se židje bavijo s takimi podjetji in sleparili narod.

V **Rumunlji** se močno ruje proti kralju, ki mnogim ni po volji, ker je preveč prijazen Avstriji in Nemčiji. Radi bi posadili kneza Cuso na prestol. Poslednji je velik prijatelj Rusije. Večina Rumunov bi pa tudi raje imela domačega vladarja nego pa tujca. „Adevarul“, organ kneza Cuse je zadnji čas jako hudo napadal Avstrijo in priporoča približanje Rusiji. Če pride v orijentu do kacih zmešnjav, pride tudi prestol kralja rumunskega v nevarnost.

Francosko ministerstvo se ne bode več dolgo obdržalo. Najbrž pade že prve dnij, ko se snideta zbornici. Mej raznimi strankami se že vršé dogovarjanja, kako bi vrgli vlado. Oportunistični listi jako odločno pišejo proti reviziji ustave in tudi Ferry se je nedavno pri nekej priliki kaj odločno izrekel proti reviziji ustave. Če bode vlada predlagala revizijo ustave, bodo oportunisti se zvezali z monarhisti, da jo vržejo, če je pa ne bode predlagala, bodo se pa radikalci in monarhisti zavezali proti njej.

V **Afganistanu** zopet ni vse v redu. Emir je baje bolen, Izak han je pa zbral okrog sebe veliko četo nezadovoljnežev in prodira proti Kabulu, da prežené Emira in se polasti vlade. Nemiri v Afganistanu so pa velicega pomena, ker ni gotovo, da bi se bili Afgani sami spuntali, ampak je je podšuntala Rusija ali pa Anglija Vse kaže, da čas ni več daleč, da pride do velicega boja mej Rusijo in Anglijo v Aziji, ki bode tudi močno uplival na evropske razmere, zlasti na rešenje orijentskega vprašanja.

Dopisi.

Iz Bolca dne 6. septembra. (Dr. Tonkli pred volilci.) Dne 2. t. m. popoludne poročal je vitez Tonkli o svojem delovanji v državnem zboru. Poročilo je bilo po večjem jednako onemu v Cerknem dne 19. avgusta.

Najprvo nam je slikal borbo z Ogri gledé poravnave, pa ono z nemškimi ustavoverci. Povedal je v kakih odsekih je zasedal častno mesto („če ne veste, vam pa jaz povem“), da je častno reševal dane mu zadáče, da so si slovenski poslanci priborili častno mesto mej vsemi 353 poslanci.

Poudarjal je na to, da je treba narodne jednakopravnosti, narodnih šol in izomike na podlagi narodnega jezika. Dokazoval je to s tem, da še apostolom je trebalo znati narodni jezik poslušalcev, če so hoteli uspevati: jednako je treba uradnikom in drugim poznati narodni jezik. Pravil je, da je minister trd, da se je pa moral udati in je obljubil — kaj vem kaj. (Glasovi mej občinstvom: Takih obljub smo že dovolj slišali! Zahvalimo! Tu in tam dvomljiv nasmeh!) Nu, pa sploh nam je ta oddelek ugajal posebno, ker je krcnil nekatere nemškutarje, Srpeničane in Bolčane, ki so bili navzočni. — Omenjal je pa tudi, da je nemški jezik potreben, ker je „strašanski omikan“. No, no, to je pa že več, kot srepo!“

Kazal je na to, koliko požré vojstvo, da bode trebalo triintrideset milijonov za puške repetirke. Za to da je trebalo povišati davek na tobak, ki je lani vrgel čistih 47 milijonov; jednako davek na žganje, ki bode nosil menda kakih 25 milijonov.

Posebno da si je prizadeval za ceste; odkar je deželni poslanec, da se je izdalo zato 104 tisoč goldinarjev; in tudi v prihodnje ne misli mirovati v tem pogledu. Popravljena je cesta do Kobarida, zdaj je na vrsti Bolško, posebej pa Trnovski klanci. — Glede železnice predelske je omenjal, da je bila že zaspala. Ko je pa on začel „rogoviliti“, so se mu pa sprva posmehovali; naposled pa da so le iz vojaških ozirov nasprotovali, češ, da je preblizu državne meje. Pa tudi v prihodnje da ne misli odjenjati. Na stavljena mu vprašanja obljubaval je, da se bode potegoval meseca oktoba za raznoščeke (krošnjarje), ki kupčujejo takraj Litve; na Ogersko da ne sega njegova moč. Obljuboval je, da hoče poskrbeti, da se začne na Bolškem obrtnijska šola, grajal je pa, da se nikdo ni oglasil do novejših časov za štipendije, ki se podeljujejo za rezljarijo, strugarijo in kovoznanstvo. Tudi je učil, kako bi se dalo izvesti to, da bi se regulovala Soča in druge vode, in to od izvira in ne od morja. Glede hišnega davka izrekal je upanje, da bo šlo na bolje.

Poslušalcev se je bilo zbralo mnogo za naše razmere; tudi jeziki so se še precej majali. In upilo

se je živio! slava! In izrekla se je naudušena zaupnica. Čudno pa je bilo videti zborovanje brez predsednika, kar menda vender ne gre. In tako so govorili včasih „vse vmes“, in ponavljali prejšnji govor. Čudno je bilo dalje, da je neki mogotec stavil vprašanje deloma v nemškem jeziku. Hohtajč pri poročevanji jedinega slovenskega poslanca na Goriškem! Htel sem nekaj reči vmes, pa kašelj me je bil posilil. „Nemški jezik je pač strašanski omikan!“

Dalje se ni pohvalil gosp. poročevalec, da bi se kaj oglasil za one, ki so ga „vzdignili na škit. Saj vender velja tudi o poslanci, da je „vsem vse postal.“ In saj je sam govoril v poročilu tudi o zaslugah duhovščine, o veri in o večnem zveličanji. Radi bi bili tudi čuli, kako to, da je mogel odbornik Gasser staviti znani ponemčevalni nasvét, radi, da bi se bile temeljito ovrgle trditve v neki brošuri izza 1885. l. in še marsikaj druzega.

K—ar.

Iz Podmelca 10. septembra. [Izv. dop.] Lepo je bilo pri nas v nedeljo večer dne 9. t. m. Imeli smo „slavnostno besedo“, praznovali smo 40-letnico presvetlega cesarja. Po končanem predsednikovem nagovoru zaorilo je v veseličnem prostoru trikrat mnogoglasni srčni „živio“, mej tem so zunaj pokali topiči, isto tako, ko se je pela cesarska pesem in se je govoril slavnostni govor. — Sploh obnesla se nam je ta veselica v našo zadovoljnost. K temu gre hvala vsem sodelovalcem, a še posebno hvalo moram tu izrekati gospodom Matiji Kendi, Antonu Urbančiču, Ivanu Hrastu, Martinu Dobravcu in Matiji Lebanu, ki so z nami domačini sodelovali. Presrčna hvala tudi čestitim gostom iz Tomina, S. Lucije, Grahovega (ti so prišli z zastavo) in od drugod, ker so nas v tako obilem številu počastili. — Po besedi smo imeli priliko poslušati lepo petje Tolminskih pevcev ter onih od Sv. Lucije. Kaj posebnega za nas je bilo, ko smo se vsi pevci (nad 40) združili ter skupno zapeli nekaj narodnih pesmij. Toliko pevcev v Podmelci še ni bilo zbranih. V splošnem veselji spozna gospa Marija Skrinjar iz Grahovega, da je treba s sladkim združiti tudi koristno — torej je vzela krožnik ter jela pobirati darov za družbo sv. Cirila in Metoda; — nabrala je 17 gld. Hvala jej za trud, hvala vsem darovalcem. — Pozno v noči smo se razšli.

Domače stvari.

— (Deželnega zbora kranjskega) prihodnja (III.) seja bode v torek.

— (Deželni odbor štajerski) predlaga deželnemu zboru, da bi se konvertovali vsi deželni dolgovi, namreč zemljišno-odvezni dolg v znesku 9,225.294 in drugi dolgovi v znesku 1,374.634 gld. V ta namen bode dežela vzela 12 milijonov na posodo in zato posojilo izdala obligacije po 10.000, 5000, 1000, 500 in 100 gld. Te obligacije se bodo obrestovale po 4%, amortizovale pa v petdesetih letih.

— (O gospoda profesorja A. Raić-a bolezni) se nam poroča iz Prage, da je gospod profesor malo dni po svojem prihodu v Prago obolel za oteklino na levi čeljusti. Bil je potem trikrat operiran, a bolezen je postajala čedalje hujša, tako da so ga iz privatnega stanovanja morali odnesti v bolnico. Tam je ležal pet dnij brez zavesti in zdravniki so izgubili vse upanje, da bi se mu moglo na bolje obrniti. Po telegramu pa, ki smo ga sinoči prejeli iz Prage, začel se je včeraj zopet zavedati in zdravje obrnilo se je na bolje. Bog daj, da bi bi blagi mož prestal nevarno krizo ter zopet okreval.

— (Gosp. Ivan Šabec,) znani rodoljub Tržaški, podaril je „Tržaškemu Sokolu“ 50 gld ter pogostil „Sokolaše“ pred odhodom v Ljubljano. — Tudi za pokojnega L. Žvaba spomenik daroval je g. Ivan Šabec 10 gld.

— (Pripetindvajsetletnici Sokolovi) zastopali so „Narodno čitalnico v Celji“ in Celjske Slovence sploh gg: Ivan Likar, Maks Veršec, drd. Lemež, Peter Majdič, Ivan Jerman, Peter Majer, in je korakala ta deputacija za čitalnično deputacijo iz Škofjeloke.

— (Odlikovanje.) Josip Jurčič, okrajni tajnik v Pazinu, dobil je povodom svojega umirovljenja v priznanje dolgoletnega vrlega službovanja zlati zaslužni križec.

— („Popotnik.) List za šolo in dom„ ima v 17. številki nastopno vsebino: Posamne misli o vzgoji, pouku in učiteljstvu. Piše Armin Gradišnik. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Botanični listi. (Spisal Fr. Kocbek.) — Fizikalni poskusi v narodni šoli. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učiteljstvu. — Natečaji. —

— (Prememba v posesti.) L. Tavčerjevo posestvo Podsmerek pri Dobravi kupil je na javni dražbi Ljubljanski trgovec g. F. M. Schmitt za 21.000 gld.

— (Premiranje konj v Kranji) bilo je dne 4. septembra. Pripeljalo se je 10 kobil z žrebeti, 7 mladih kobil in 13 žrebet. Darila so dobili: a) za kobile z žrebeti: Josip Križnar iz Stražiša 40 gld., Janez Kepič iz Cerkljan 25 gld., Fran Verbič iz Dolenjega Bernika in Aleksander Bergant iz Št. Jurija po 20 gld., Janez Moli iz Voglja 15 gld., Fran Kepič iz Cerkljan, Fran Pavlič s Klanca in Andrej Rebol iz Hraš s srebrne svetinje; b) za mlade kobile: Anton Tiringer iz Straži ša 25 gld., Janez Čebul iz Otoka 20 gld., Janez Logar iz Vodic 15 gld., Jakob Goljot iz Polja in Franc Bohinc iz Zaloga sreberni svetinji; c) za žrebeta: M. Jež iz Bukovice, J. Debevec iz Polja in Matej Barle iz Luž po 10 gld; Matej Golob iz Št. Jurja, Janez Rogelj iz Zapog in Jakob Grasič iz Besnice srebrne svetinje.

— (Cena hmelju) je zopet poskočila, kakor se nam piše iz Žalca. Včeraj prodajal se je že po 160—170 gld. in še višji meterski stot lepega („prima“) Savinjskega hmelja. Ako pojde kupčija tako še naprej, bode v nekoliko dneh po Savinjski dolini razprodan ves hmelj.

— (Litijska občina priredi slavnost) v nedeljo dne 23. septembra 1888. leta v proslavo 40letnega vladanja Njega veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. Vspored: 1. Zvečer, 22. sept. razsvetljava trga, streljanje in sprevod po trgu z godbo. 2. V nedeljo zjutraj, 23. septembra budnica in streljanje. 3. Ob 9. uri slovesna sveta maša. 4. Popoludne ob 2. uri tombola in prosta ljudska veselica na Tičarjevem vrtu, katere čisti dohodek je namenjen za napravo gasilnega orodja za prihodnjo požarno brambo v Litiji. 5. Zvečer zabava in petje v Gostilni g. Oblaka. Ustopnina k večerni zabavi 30 kr.; nadplače se hvaležno vsprejemajo.

— (Kanalska čitalnica) priredi slavnostno besedo k 40letnemu vladanju Nj. Veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v prostorih preč. g. dekana F. Vidica dne 16. septembra 1888. Vspored: 1. Godba. *** „Slava Cesarju“, svira orkester. 2. Slavnostni govor. 3. Pesen. Hribar: „Kantata“, poje moški zbor s spremljevanjem orkestra. 4. Deklamacija *** „Cesarjev dan.“ 5. Pesen F. S. Vilhar: „Domovini“, poje mešani zbor. 6. Godba: „Naprej“, stopaj, svira orkester. 7. Deklamacija. S. Gregorčič: „Soči“. 8. Pesen. Knittel: „Sabljenka“, poje moški zbor. 9. Godba: Finalni tercet iz „Ernani“, svira orkester. 10. „Nemški ne znajo.“ Burka v jednem dejanji. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. Po besedi v g. Segalovih prostorih prosta zabava in ples. Ustopnina k plesu 1 gld. Pri besedi in plesu svira Goriški septet. K obilnej udeležitvi vabi uljudno čitalnični odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belovar 13. septembra. Cesar, princ Waleski in nadvojvode odjahali so ob 7½ uri zjutraj k manevrom.

Dunaj 12. septembra. Južna železnica javlja, da je na tirolski progi pod Tridentom promet zaradi povodnji ustavljen.

Hohenems 11. septembra. Včeraj predrla Rena nasipe pri Mäderji in Kolbachu ter preplavilo vse vasi do Hohenemsa. Renska dolina mej Mäderjem in Fussachom je podobna jezeru. Železnica mej Hohenemsom in Altachom je spodkopana, promet popolnoma ustavljen. Včeraj zvečer je prišlo šest čolnov in 56 vojakov iz Bregenza na pomoč. Prebivalstvo storilo vse, kar mogoče, za rešitev preplavljencev. Nekatere občine ob Reni so uničene. Dozdanja škoda ogromna.

Berolin 13. septembra. Cesar se zjutraj pripeljal iz Wilhelmshavena in odpotoval ob 8. uri 44 min. z nadvojvodom Albrechtom in drugo visoko gospodo k manevrom pri Münchebergu.

Razne vesti.

* (Irska,) ki je imela nekdaj devet milijonov prebivalcev, jih ima sedaj samo še 4,837.313. V preteklem letu izselilo se je 82.923 osob, večinoma v Ameriko, kjer jim je možno svobodneje in ugodneje živeti, nego v domovini.

* (Grozen vihar) zadel je dne 4. t. m. otok Kuba. V glavnem mestu, Havani, poškodovan je arzenal, vsa javna poslopja, gledališča. Vihar ruval je v parkih in na javnih prostorih velika drevesa, katera so mnogo ljudij pobila. Vse svetilke na ulicah zdrobil je vrtinec, tako da je povsem mestu nastala popolna tma. Škoda prizadeta ladijam v pristanišči je silno velika. Mnogo s tabakom in sladorjem natovorjenih ladij se je potopilo. Skladišča ob morji so deloma razdejana in ogromno veliko blaga poškodovanega. Gorenji del mesta je pod vodo in po vsem otoku je promet le v čolnih mogoč. Vse železnice javljajo, da so cele proge odplavljene in da je vihar železnične vlake prevračal s tiru.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ker še, kakor je zgoraj omenjeno, ta imenik ni definitivno določen, to so še starejše določbe merodavne. Po tem in po dozdanjem običaji imajo trgovci z materijalnim in specerijskim blagom pravico prodajati naslednje proizvode: vse vrste materijalnega in barvanega blaga, kakor: semenje, korenje, zelišča, cvetje, šibe, lubje, listje, gobe, gumi, smole, trpentin, zemljo, drago in drugo kamenje, biserje, okamnine, rude, rudninske izdelke, kemijske priprave, soli, žganja, esencije, balzami, vode, likverji, očiščeni in fini dišeči kisi limonski sok, različne tolšče, ribja mast, vosek, méd, sveže, posušeno in ukuhano sadje, kovinsko steklo, raztopnik, slonova kost, morži zobje, ribja kost, žuželke, gagkunov puh prirodni izdelki, morsko rastlinje itd., kakor tudi dišeče korenje in specerijsko blago, kakor: slador, kava, čaj, kakao, vanilja, čokolada, ocukrano sadje, vse vrste dišečega korenja, maslinovo olje, laneno olje, fina tuzemska in vse vrste inozemske zemlje, drevesno sadje, ribe, sir, rozoljo, vina in pisalno orodje.

Na podstavi te natančne določbe o obrtnem pravu specerijskih trgovcev, mora se uprašanje, ali imajo specerijski trgovci pravico, prodajati tudi vrvarsko in ščetarsko blago, biče, bičnjake in škafe. zanekati in to tem bolj, ker spadajo rečeni proizvodi v branjevsko obrt. Le kar se tiče škafov, omenja se, da jih prodaje le malo branjevcev.

Odsek torej predlaga: Slavna zbornica naj pritrdi tej izjavi, katero ima izreči c. kr. okrajnemu glavarstvu v Kočevji. — Predlog je bil vsprejet.

XI. Gospod zbornični tajnik poroča o naslednjih vprašanjih, s katerimi se je obrnilo c. kr. okrajno glavarstvo Kočevsko do zbornice: 1. Ali smejo branjevci trgovati s sladorjem, kavo, nadomestili kave in rižem? 2. Ali smejo prodajalci živil prodajati tudi slador, kavo in nje nadomestila? 3. Ali smejo kramarji prodajati vse vrste sukna, krojnega blaga, obleko, slador, kavo, kavno nadomestila in riž? 4. Ali sme čevljar in prodajalec usnja prodajati tudi slanino in svinsko mast? Za rešenje teh vprašanj merodajna sta §§ 36 in 38. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. štev, 39. Kar se tiče pravic branjevcev in prodajalcev živil, poslalo je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo z ukazom od 20. septembra 1883, štv. 25.881, trgovskim in obrtniškim zbornicam imenik tistega blaga, s katerim smejo trgovati, da se o tej stvari izjavijo.

V tem imeniku navedeni so naslednji proizvodi, katere smejo prodajati branjevci in prodajalci živil, namreč: 1. pekarski proizvodi; 2. ščetarsko blago; 3. drva; 4. prsteni proizvodi; 5. poljski in vrtni pridelki; 6. zelenjad; 7. leseno blago; 8. sočivje; 9. mlinski izdelki; 10 mlečnati proizvodi; 11. sadje; 12. kuhinjska sol in kis; 13. vrvarsko blago; 14. povojeno meso (izimši surovo meso); 15. slamnato in ličnato blago; 16. lojnato blago; 17. netilno blago.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 17. številki naslednjo vsebino: Verski in narodnostni člen nista izjemna zakona. — Rusija in papeštvo. — Hirarhija na Ogerskem. — Družbe sv. Cirila in Metoda III. velika skupščina. Preširen v ruskem jeziku. — Mlodym Serbam. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Češki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. (Dalje.) — Dopis. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravništvu „Národne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Zahvala.

Prijetna dolžnost nam je, izreči prisrčno zahvalo narodnim damam, posebno čast. gospej M. Murnikovej, g. Auerju in slavnemu odboru „Sokola“ za prelepa darila, katera so nam blagovolili podariti za tekmovalce pri našej dirki o priliki petindvajsetletnice „Sokolove“.

Vsem čč. gostom iz Zagreba, Karlovca, Jaske, Celovca, Novega mesta in Kranja kličemo pa presrčni „Živio“ in „Na svidenje“! (606)

Odbor
kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—210)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. septembra t. l.

		gl.	kr.			gl.	kr.
Pšenica, hktl.		5	85	Špeh povojen, kgr.		—	70
Rež, „		4	39	Surovo maslo, „		—	90
Ječmen, „		3	90	Jajce, jedno		—	2½
Oves, „		2	60	Mleko, liter		—	8
Ajda, „		4	55	Goveje meso, kgr.		—	56
Proso, „		4	22	Telečje „ „		—	50
Koruza, „		5	85	Svinjsko „ „		—	60
Krompir, „		2	14	Koštrunovo „ „		—	32
Leča, „		12	—	Pišanec		—	35
Grah, „		13	—	Golob		—	16
Fižol, „		11	—	Seno, 100 kilo		2	5
Maslo,	kgr.	1	—	Slama, „		2	14
Mast,	„	—	70	Drva trda, 4 □ netr.		6	40
Špeh frišen	„	—	60	„ mehka, 4 „		4	15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. sept.	7. zjutraj	743·8 mm.	17·6° C	sl. zah.	obl.	0·10 mm.
	2. popol.	743·6 mm.	22·2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	744·3 mm.	19·6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 20·7°, za 6·1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13 septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	81·70	—	gld.	81·40
Srebrna renta	„	82·45	—	„	82·40
Zlata renta	„	110·70	—	„	110·45
5% marcna renta	„	97·60	—	„	97·40
Akcije narodne banke	„	882·—	—	„	879·—
Kreditne akcije	„	315·50	—	„	312·80
London	„	121·70	—	„	121·90
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol	„	9·63	—	„	9·65½
C. kr. cekini	„	5·75	—	„	5·76
Nemške marke	„	59·40	—	„	59·60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	169	„	50	„
Ogerska zlata renta 4%		100	„	60	„
Ogerska papirna renta 5%		91	„	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	„	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		124	„	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		100	„	10	„
Kreditne srečke	100 gld.	182	„	50	„
Rudolfove srečke	10 „	22	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	116	„	50	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a v.		229	„	—	„

Bolnim na živcih

priporoča se, da se seznanijo z mojo zdravilno metodo, ki je uvedena pred 7 leti, ter jo profesorji, praktični zdravniki in občinstvo širijo vedno v širše kroge, katera obstoji le v vnanjih umivanjih, je neškodljiva, cena in čudovito upliva.

Poskusili so jo in jo priporočajo:

Kr. sanitetni svetnik **dr. Kohn,** Stettin.
Tajni svetnik **dr. Schering,** kopališče Ems.
Velikovojv. okrajni zdravnik Dr. med. **H. Grossmann,** Jöhlingen.
Tajni svetnik **Rittner,** Frankobrod na M.
Dr. med. **L. Regen,** Berolin.
Dr. med. **V. R. pl. Schiesl,** kr honv. nadzdravn., Osek.

Dr. med. Gollmann, Dunaj.

Moja brošura
„Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss“
16. Auflage
dobiva se zastonj
pri
JOS. SWOBODI,
lekarji v Ljubljani.

Dr. med. Karst, Barnovic.

C. kr. prof. **J. v. Overschelde,** Krems na D.
C. kr. okr. zdravnik Dr. med. **Bussbach,** Cerknica (Avstrija).
Vodeči zdravnik poliklinike Dr. med. **Hoesch,** Berlin.
Ces. kr. štabni nadzdravnik I. vrste dr. med. **Jechl,** Dunaj.
Dr. med. **Markusy,** Hirschberg.

Osobam, **bolehajočim na živcih,** katere tedaj boli glava, imajo trdovraten glavobol, so razdražljive in ne morejo spati, nadalje onim, ki je je zadel **mrtvoud** (čegar posledica je otrpnenje, slab spomin ali pa da govoriti ne morejo), in bolnikom, ki se **bojé mrtvouda** zaradi slutnje, glavobola z napadi omotice, miglanja pred očmi, oglušenja konc-v prstov itd.; vsem takim osobam in onim, ki se hočejo izogniti tacim trpljenjem še pravočasno, priporočam zgoraj navedeno brošuro.

Roman Weissmann,
bivši dež.-bramb. bat. zdravnik,
častni član italijanskega sanitetnega reda belega križa.

(609)

Tužnega srca javljam prežalostno vest, da mi je neizprosna smrt vzela preljubo soprogo

MARIJO STRGAR,

katera je po kratkej bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 27. letu dôbe svoje, dne 11. septembra mirno v Gospodu zaspala.

Predrago ranjko priporočam v blag spomin in pobožno molitev.

Št. Rupert, dne 12. septembra 1888.

Fran Strgar,
trgovec.

(607)

Zahvala.

Za udeležitev pogreba našega nepozabljivega očeta gospoda

FRANA HINTERLECHNER-JA

in za darovane krasne vence izrekajo najiskrenejšo zahvalo

(608) **žalujoči ostali.**

Ana Schukle.

učiteljica na klavirji,
v Vegovih ulicah hiš. št. 8,
začne svoj pouk (589—3)
dné 15. septembra.

Najboljši
kovaški premog
ponuja po najnižji ceni
(602—2) **Josip Matič v Celji.**

Tujci:

9. septembra:

Pri **Slonu**: Wolsegger z Kočevja. — Spielman iz Dunaja. — Schmith, Klich, Pollak iz Trsta — Peternel iz Celovca.

Pri **Maliči**: Schweritz Merkus z Dunaja. — Tevini iz Trsta. — Krovkal z Dunaja. — Kaiser iz Prage. — Schmid iz Pulja. — Bruna iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Zvonimir iz Zagorja. — Franke iz Kranja. — Zollner iz Postojne.

Pri **bavarskem dvora**: — Butova z Dunaja. Janša iz Doboja. — Staroveški iz Pregrada.

Mozirska pečarna.

Podpisani naznanja sl. občinskim predstojništvom in župnim uradom ter vsemu p. n. občinstvu, da izdeluje

lončene peči za urade, salone, kavarne in sploh za vse sobe, isto tako štedilna ognjišča, oblože za kuhinje in hleve.

Priporoča se za vsa v to stroko spadajoča dela.

Alojzij Črne, (604—1)
pečarski mojster v Mozirji na Štajerskem.

Razprodaja blaga.

Prodaja se v **Brežicah** na **Štajerskem** vsa zaloga blaga **Karol Makeževe štecajne** (konkurzne) **mase** s pohištvom vred.

Vsa sodnijsko precenjena zaloga se bo poprečno za gotovo plačilo izročila tistemu, ki največ ponudi.

Dotične ponudbe blagovolé se poslati do dne **20. septembra t. l.** podpisanemu oskrbniku štecajne mase.

Ponudbe izpod 6492 gld. 99 kr. se sploh ne vsprejemajo.

Pohištvo in zalogo blaga, ležeče v Makeževi štacuni, ter dotični sodnijski inventar sme vsakdo pred ponudbo pregledati.

Dr. Gvidon Srebre,
oskrbnik Karol Makeževe štecajne mase
(582—3) v Brežicah.

Jedini slovenski ilustrovani šaljivi list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec
ter stoji 478—17)
3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravništvo v Narodni Tiskarni.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,
pošiljata proti poštnemu povzetju: (130—26)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov **gld. 8.50.**

Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov **gld. 6.50.**

Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov **gld. 4.50.**

BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov **gld. 9.50.**

Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov **gld. 4.—.**

CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši uzorec, 70 cm. širok, 10 metrov **gl. 2.80.**

Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov Ia. **gld. 3.50.** IIa. **gld. 2.80.**

Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov **gld. 2.50.**

Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa **gld. 4.50,** iz jute **gld. 3.50.**

Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in draperija), kompleten, **gld. 2.30.**

Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — Ia. **gld. 6.—,** IIa. **gld. 3.50.**

Prešita posteljna odeja iz atlasa **gld. 8.50,** — iz rouge-a **gld. 3.—.**

Domače platno, 29 vatlov, kos ¾ **gld. 5.50,** — kos ¼ **gld. 4.20.**

King-tkanina, 30 vatlov, bolje od platna, kos ¾ **gld. 7.50,** ¼ **gld. 5.80.**

ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos Ia. **gld. 5.50,** IIa. **gld. 4.50.**

Oxford, 29 vatlov, najnovejši uzorec, kos Ia. **gld. 6.50,** IIa. **gld. 4.50.**

Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos Ia. **gld. 6.—,** IIa. **gld. 5.20.**

Damastni gradl, 30 vatlov, kos Ia. **gld. 8.50,** IIa. **gld. 5. 0.**

Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 komadi ¾ **gld. 2.—,** ¾ **gld. 1.—.**

Prtiči. platneni, ¼ v kvadratu, — 6 komadov **gld. 1.20.**

Otirače, platnene, z resami, **gld. 1.80,** s krajci **gld. 1.20.**

Rjuhe, brez šiva, 2 metra dolge, 1½ metra široke, 1 komad **gld. 1.50.**

Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad Ia. po **gld. 1.40,** IIa. po **90 kr.**

Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flanele, 1 par **gld. 2.—,** iz jute **gld. 1.30.**

Uzorci zastonj in franko.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.